Zprávy

od Sv. Jakuba a Sv. Prokopa

3/2021

Rodina

Mše sv. pro mládež
v předvečer
Popeleční středy
s pálením požehnaných
ratolestí z loňského roku
v Komunitním centru.

Církevní mateřská škola Srdíčko
na Popeleční středu v kostele sv. Jakuba.

Co dělá rodinu svatou?

Pokud v katolickém prostředí padne slovo „rodina“, zřejmě mnoho lidí napadne Svatá rodina jako ideál, který máme napodobovat. Snad i zařazením jejího svátku do vánočního oktávu evokuje Svatá rodina klid, mír a harmonii, pro někoho i poslušnost. Pokud se podíváme do evangelií pozorně, tak zjistíme, že do nějaké romantické „idylky“ měla Svatá rodina opravdu daleko. Co vlastně dělá rodinu svatou? Myslím, že to není tak, že by taková rodina byla nějakým morálním příkladem pro své okolí. Možná nejde ani tak o to, co taková rodina příkladně koná (kolik takových vzorových rodin známe?), ale spíše o to, čemu musí čelit. Svatá rodina se stala nechtěným objektem politických hrátek, okolnosti narození jejího prvorozeného syna byly dramatické, smrtelné nebezpečí jí hrozilo i z vlastního lidu. Byli to nakonec jen chudí pastýři a mudrci z pohanských končin, kdo v narozeném dítěti poznali Boha. Svatá rodina je tak místem Boží přítomnosti uprostřed reality našeho světa, která umí být velmi syrová.

A ještě jedna věc dělá podle mě rodinu svatou – a sice ochota učit se. Když se Josefovi s Marií v Jeruzalémě ztratí dvanáctiletý Ježíš, je o nich řečeno, že úplně nerozuměli tomu, co jim pak řekl. Když se později Marie snaží vyzvednout už dospělého Ježíše, aby šel domů, dozví se, že jeho matka a jeho bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a jednají podle něho. To, že se i Ježíšova matka musí učit, dělá její rodinu svatou. I Matka Boží se vydává na cestu, na které se musí učit a svůj životní postoj pokorného naslouchání Božímu slovu neopouští ani ve chvílích, kdy je to pro ni bolestné a kdy tomu všemu dění kolem sebe nerozumí. I Maria se musí učit, že příbuzenské vazby mohou být velmi ambivalentní. Až když se otcové, matky, bratři, sestry a všichni možní příbuzní otevřou Bohu, až když naslouchají Božímu slovu a jednají podle něho, až právě v tento okamžik a právě tam začne Boží království. Svatá rodina se vydala na cestu „relativizování“ příbuzenských svazků, abychom všichni mohli objevit společného Otce na nebesích. A třeba potom ony přirozené vazby prožívat a naplňovat na trochu jiné, krásné, samotným Bohem inspirované rovině.

P. Jakub

5 ZPRÁV,

které by vám neměly uniknout

9. února …

… proběhla revize hasicích přístrojů na faře i v Komunitním centru.

18. února …

… farní zahradu navštívily děti ze školky Siemens.

23. února …

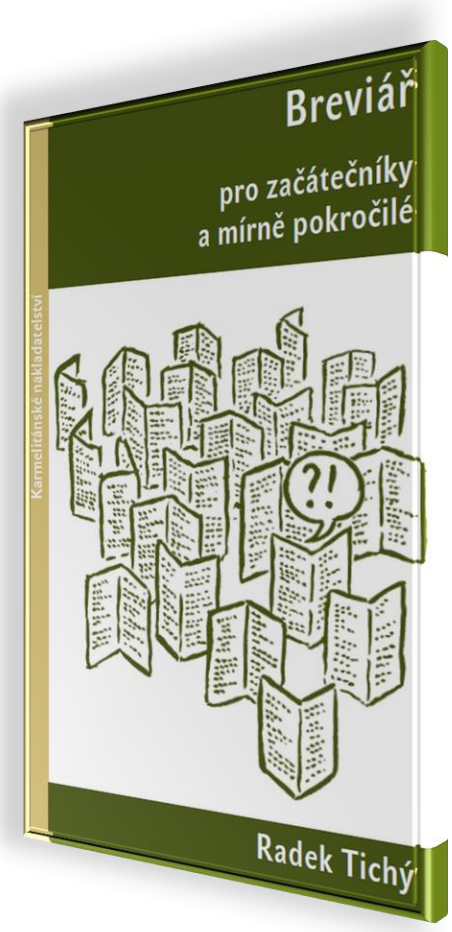
… za zrušené jarní prázdniny jsme pro děti připravili náhradní program: kešky v křivoklátských lesích, návštěvu u králíků a střelnici na farní zahradě.

24. února …

… faru ve Stodůlkách navštívil kardinál Dominik Duka k přátelské návštěvě.

26. února …

… Karmelitánské nakladatelství vydalo knížku P. Radka *Breviář pro začátečníky a mírně pokročilé.*

Rodina
Amoris Laetitia
2021 - 2022

Papež František vyhlásí počínaje 19. březnem zvláštní rok rodiny. Datum slavnosti sv. Josefa bylo zvoleno v souvislosti s pátým výročím zveřejnění apoštolské exhortace Amoris laetitia (Radost z lásky). Odtud je také titul tohoto zvláštního roku „Rodina Amoris Laetitia“, který vyvrcholí 10. světovým setkáním rodin, plánovaným na červen 2022 v Římě.

Současná pandemie silněji vynesla na světlo úlohu rodiny jako domácí církve a zdůraznila význam vztahů mezi rodinami, které činí církev „rodinou rodin“. Rozhodli jsme se požádat některé rodiny z farnosti, aby se podělily o svoje rodinné radosti a o to, jak se snaží naplňovat každodenní život láskou.

OPRAVDU NEMŮŽEŠ?

Sedím u počítače a poslouchám přednášku pro rodiče prvňáčků. Slovo si bere paní psycholožka a v prvé řadě nám klade na srdce, že šťastný rodič rovná se šťastné dítě. Máme se nejprve postarat o potřeby své, pak teprve o potřeby dětí. My nebudeme frustrovaní a dítě se bude v takovém prostředí cítit spokojeně. Hořce se zasměji do vypnutého mikrofonu. Klišé. Zavádějící. Krom toho, že nemám čas, ani nevím, jaké potřeby mám. Myšlenka mě však neopustila a vynořila se, když to doma nefungovalo: „Opravdu nemůžeš? Ale můžeš …“

Nějakou potřebu jsem přeci jen našla a začala realizovat. Ale po určité době jsem cítila, že mě dost pohlcuje a dere se na přední příčku mého času. Takhle by to také nemělo být. Spokojená jsem zdánlivě byla, ale nechtělo se mi čekat na další náraz do zdi. Říkala jsem si: „Kde máš kameny?“

Připomněla jsem si totiž přednášku z jediné duchovní obnovy, na kterou jsme s manželem vyjeli. Paní přednášející měla pro nás krásný příměr, který nám s manželem zůstal v hlavě dodnes. Náš denní čas je jako nádoba, kterou postupně zaplňujeme kameny a kamínky našich denních povinností a aktivit. Největší kameny

co do důležitosti jako základ života, by měl být náš čas s Bohem. Pokud si necháme tento čas až na konec dne, snadno se stane, že už se nám velké kameny do nádoby nevejdou. Je tedy potřeba s nimi začít. Menší i malé kamínky se pak vejdou do nádoby téměř všechny. Převedla jsem si to tak, že ty velké kameny vhazuji postupně během dne. Aby se vždy alespoň základ vešel. Jinak nemám v duši klid.

Myslím, že je to základ nejen v rovině osobní, ale i v partnerské a rodinné. Dokud jsou děti malé, dívají se na svůj vzor. Na nás. A nasávají, čím žijeme… Co si vlastně přejeme pro své děti? Ne teď, ale z dlouhodobého hlediska? Jistě něco trvalého a krásného. Přece to nenecháme až na konec. Nemuseli bychom to pak ani stihnout. Motiv předání víry mi kolikrát jako rodiči pomohl z duchovní vlažnosti, protože mluvit o Pánu Ježíši bez osobního vztahu je velice těžké. Může to být až pokrytecké či nezajímavé. Bez Ducha. Tedy k ničemu.

Pokud ale nebudeme zapomínat na ty důležité velké kameny, Duch nám postupně dá poznat, jak žít v naší konkrétní rodině. Ze setkávání se s Ježíšem roste touha a přichází inspirace, jak zvlášť i společně víru i život žít a prožívat. Pán Ježíš nám pomáhá převzít břemeno zodpovědnosti za děti i partnera. Nejsme sami. Skrz modlitbu za dar víry můžeme ulevit svým strachům a úzkostem, jak to s těmi našimi dětmi dopadne.

Ve středu mé oblíbené ikony Svaté rodiny je mezi něžně se milující Pannou Marií a sv. Josefem žehnající Dítě Ježíš. Možná proto jim to tak fungovalo. Naučil je pravé lásce. Můžeme ho takto pozvat i do naší rodiny a učit se. Můžeme se učit od celé Svaté rodiny. A to nejen na Vánoce.

Rodina časem pozná i své poslání, které se v průběhu let může měnit. Může to být poslání světu viditelné i neviditelné. Je třeba rodinu respektovat a nechat jí prostor k vlastnímu růstu. On už první úkol, naučit se milovat, dá zabrat. I celý život. Ovšem je také potřeba nenechat rodinu ve štychu a nabídnout pomoc. Zde se pak otevírají možnosti vztahu mezi malou církví – rodinou a velkou rodinou – církví.

Maruška

ZAMYŠLENÍ OD KUCHYŇSKÉHO STOLU

Email s prosbou o sepsání článku o rodině pro tento zpravodaj mi přišel do schránky akorát ve chvíli, kdy jsem byla tři dny sama doma jen s pětiměsíčním chlapečkem. Manžel s dvou a půlletou dcerou odejeli poprvé sami za prarodiči. Naskytla se mi ojedinělá příležitost ztišit se a zamyslet se nad tím, čím dvacet osm let se samozřejmostí žiju.

Vyrostla jsem v láskyplné rodině, obklopena třemi mladšími sourozenci, asi dvanácti bratranci a sestřenicemi a nespočtem dobrých přátel a kamarádů z podobně laskavých rodin, jako byla ta moje. Takové poklady jsem si přinesla do dospělosti a začala jsem zjišťovat jejich pravou hodnotu a cenu.

S nerozhodností mně vlastní jsem nastoupila na vysokou školu na obor Sociální práce a začala studovat. V předmětech jsem až podezřele často jako předpoklad nějakého sociálně patologického jevu slyšela a zapisovala sousloví – nefunkční rodinné prostředí. Moje představa rodičů jako těch největších a nejvlivnějších influencerů a domova jako nejmocnější sociální sítě stále rostla. Nyní jako maminka dvou dětí jsem až nebezpečně často konfrontována s tím, že každé moje gesto, slovo, každý můj čin nebo nečin se vrývá do tvářích těch malých nemluvňátek i mluvňátek.

Jak dál? Loni jsme s rodinou navštívili Lisieux, rodné město sv. Terezie a město, kde žila se svými dnes již svatořečenými rodiči. Při procházce městem jsem se snažila vnímat, že chodím cestou, kudy tato svatá rodina chodila, že se mohu procházet po jejich zahradě, strávit chvíli v jejich domě … zkoušela jsem nějak nasát do sebe alespoň kousek jejich života, jejich svatosti … nutno dodat, že v podstatě neúspěšně, a že Lisieux při pominutí monumentální baziliky sv. Terezie postavené na kraji města nic tak zvláštního od jiných francouzských měst neodlišovalo. Znovu jsem si uvědomila, že život v plnosti a svatosti se nedá žít jinak než v přítomném čase, a že v Lisieux už taky stojí Lidl. 😉

Marek Vácha v jedné ze svých knih píše, že obraz, který nenamalujeme my, nenamaluje nikdo za nás, že píseň, kterou nesložíme my, nenapíše nikdo jiný. Myslím, že stejný příměr lze použít i pro naše nejbližší vztahy. Pokud já jako manželka neocením svého manžela, nikdo jiný to za mě neudělá, pokud já jako maminka nepomazlím své dítě, nikdo to za mě neudělá, pokud jako dcera nezavolám svým rodičům, nikdo to za mě neudělá… Konat můžeme jen v první osobě. Ale radost a láska jsou poměrně nakažlivé entity, vždyť ten příběh ze začátku Janovy šesté kapitoly známe všichni … 😊

Kristýna

KAROLÍNKA

Rodina je společenství, kde můžeme sdílet všechny radosti i starosti, společně kráčet životem, vzájemně se podporovat a obohacovat. (Členové rodiny se učí vzájemně se mít rádi nejenom kvůli tomu jací jsou, ale i přesto jací jsou.)

V den, kdy jsem přemýšlela nad zadáním příspěvku, mě zaujal příběh:

„Karolínka znala ve 2,5 letech jenom jedno slovo, nereagovala na svoje jméno, neuměla se nechat ani pomazlit. Měla za sebou pobyt v kojeneckém ústavu a Klokánku, když si pro ni přišli pěstouni ….

Příběh končí slovy:

… Karolínka je upovídaná holčička, zná všechna písmenka a barvy dokáže pojmenovat s přehledem i anglicky. Nebýt pěstounů, kteří se dětem věnují, a hlavně jim ukázali, co to znamená mít rodinu, vypadaly by jejich životy úplně jinak.“

Andrea

ROK RODINY

Když se řekne „rodina“, automaticky se mi vybaví dvě humoristické knížky. Pocházím z pěti sourozenců a tedy tituly „O mé rodině a jiné zvířeně“ (G. Durell) a "Má rodina a jiná zemětřesení" (I. Kraus) perfektně vystihují naši tehdejší domácnost. Ostatně domnívám se, že smysl pro humor spolu s upřímností jsou nezbytné schopnosti pro přežití téměř čehokoliv v psychickém zdraví. Jako velká rodina jsme se setkávali s různými reakcemi okolí – od velmi pozitivních až po téměř absurdní. Moje nynější rodina je o něco menší, přesto občas považují lidé tři děti za něco téměř exotického. Sama sebe považuji za introverta, ale s příchodem vlastních dětí jsem si musela zvyknout na častý kontakt s kolemjdoucími, včetně náhodných debat a nevyžádaných rad ohledně naší výchovy. Ztuhl mi úsměv při zjištění, nakolik pravdivé je tvrzení mojí matky, že jedno neučesané dítě je roztomilé, ale tři neučesané děti jsou už zanedbaná péče. Velmi osvěžující pro mě proto byl náš několikaměsíční pobyt v Itálii, kde jsem se nikomu nemusela omlouvat za to, že se malé děti chovají jako malé děti. Dospělí Italové se také rádi chovají jako děti. U nás v Praze jsem velmi ráda, že se stodůlečtí farníci nepodepsali pod petici z webu tisíckráte.cz a nadále do kostela děti pouští a dokonce je tam i velmi vítají. Těším se na nadcházející rok rodiny, bude to o nás a pro nás a nejenom pro nás. Rodina má mnoho podob a my křesťané bychom si měli velmi dát záležet na tom, abychom viděli svět pravdivě a bourali falešné předsudky.

Annamarie

RODINA POZEMSKÁ I NEBESKÁ

Málokdo tuší, že nejvýznamnější poutní místo už staletí uctívané, máme u nás v Čechách, v pražském kostele Panny Marie Vítězné. Je neodmyslitelně spojené s rodinou, uctíváme zde sošku malého Jezulátka. Také historie sošky je spojena s rodinou a rodinnou tradicí svatebního daru. Údajně předala Polyxena z Lobkovic bratrům karmelitánům sošku Jezulátka se slovy: „Dávám vám, co mám nejdražšího, v uctivosti mějte tu sošku a dobře se vám povede.“

Na oltáři, kde je Jezulátko umístěno, jsou po stranách sochy Panny Marie a sv. Josefa a nad ním je symbol Nejsvětější Trojice. Horizontála ukazuje jeho rodinu pozemskou, vertikála pak jeho rodinu nebeskou. To, že je Ježíš součástí obou rodin, pozemské i nebeské, může mít pro nás velmi hluboký smysl, zejména v modlitbě.

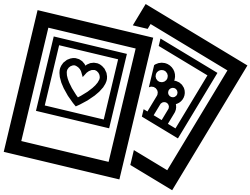
Při návštěvě Prahy se papež Benedikt XVI. modlil k Jezulátku tuto modlitbu, kde vyzdvihl jeho význam spojený s rodinou.

Pane Ježíši,
máme Tě před očima jako dítě
a věříme, že jsi Boží Syn,
jenž se stal člověkem skrze Ducha svatého
v lůně Panny Marie.
Podobně jako v Betlémě i my,
spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři,
se Ti klaníme a vyznáváme,
že jsi náš jediný Spasitel.
Stal ses chudým,
abychom zbohatli z Tvé chudoby:
dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé
a na ty, kdo trpí.
Ochraňuj naše rodiny,
žehnej všem dětem celého světa
a dej, ať nám vždy vládne láska,
kterou jsi přinesl,
aby činila náš život šťastnějším.
Dopřej všem lidem, Ježíši,
aby porozuměli poselství Božího narození,
aby pochopili, že jsi přišel darovat
celé lidské rodině světlo, radost a pokoj.
Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ
s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého
po všechny věky věků. Amen.

Dodnes k Jezulátku jezdí tisíce turistů i místních, aby si vyprosili rozmanité dary. Za manžela, rodinu, děti. I já osobně se řadím k těmto věřícím. To, že jsem potkala takového manžela a narodily se nám tak skvělé děti, nepřičítám náhodě ani osudu.

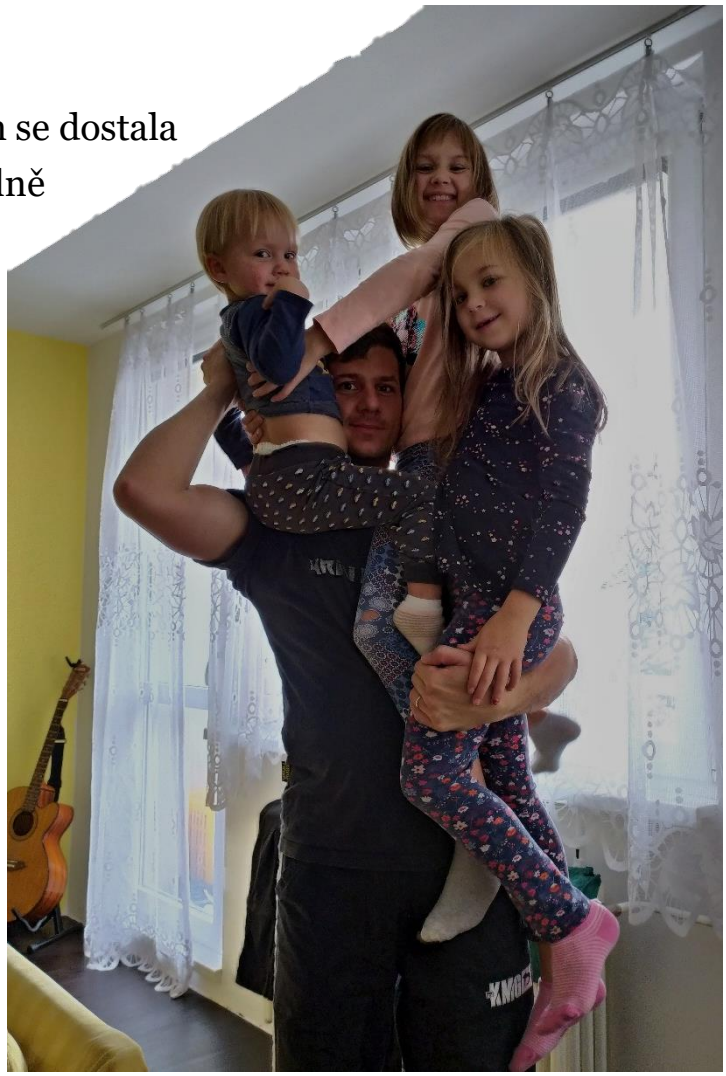
Alice

FOLEJTAROVI

Tak důležitý životní krok jako je vstup do manželství právem vyžaduje pečlivou a důkladnou přípravu. K té mohou významně napomoci připravovaná setkání budoucích manželských párů s P. Radkem a manželi Folejtarovými. V dnešním čísle vám proto přinášíme rozhovor s Barčou a Vaškem.

Jaké je vaše povolání?

B: Od mé původní profese personalistky jsem se dostala k pastorační asistentce v naší farnosti. Aktuálně v rámci rodičovské dovolené pracuji v dětské skupině jako chůva.

V: Instruktor sebeobrany Krav Maga.

Vyrůstali jste v naší farnosti/jak dlouho zde bydlíte?

Vašek je v naší farnosti od narození. Vždycky se smějeme, že se nikdy nehnul z místa, možná tak akorát ze Stodůlek na Hůrku 😊. Já jsem z Brandýsa nad Labem a ve farnosti jsem od svatby.

Jaká byla vaše příprava na manželství? A kde/s kým jste ji absolvovali?

To je zrovna klíčová otázka, která je pro nás zásadní v tom, proč jsme se rozhodli dělat přípravy u nás ve farnosti. Naše příprava byla naprosto nedostačující. Asi dvakrát jsme se sešli s oddávajícím knězem. V té době jsme si mysleli, že jsme všechno slyšeli už stokrát, protože jsme trávili celé období dospívání na centrech pro mládež. Dost jsme se ale mýlili. Příprava na manželství nám, když se na to podíváme zpětně, opravdu hodně chyběla.

Jak dlouho jste manželé a kolik máte dětí?

V květnu spolu budeme 13 let a máme 3 děti – dvě holčičky a kluka.

Připravovaná setkání s budoucími manželi je vaší první akcí?

Co se týká tohoto typu setkávání, bude to naše premiéra.

Vaše záliby?

B: Ráda se věnuji tvůrčímu psaní, čtení, zpívání, miluji turistiku, zajímám se o psychologii a baví mě zkoušet stále něco nového. Hodně mě taky baví vymýšlet různé akce a aktivity.

V: Mojí velkou zálibou je práce, kterou dělám. Ve volném čase se rád věnuji jakémukoliv sportu.

Je nějaká aktivita, ke které byste se ráda vrátila, až budou děti starší?

B: Mým problémem je, že toho dělám ráda hrozně moc. Ani tak nepřemýšlím nad tím, k čemu bych se chtěla vrátit, spíš nad tím, co nového budu dělat 😊. Nejvíc bych si přála jít některou z rakouských Great Walks s manželem i dětmi, což bude jistě až za pár let.

Oblíbený sportovec nebo sportovní vzor?

V: Oblíbený sportovec, ale vlastně i sportovní vzor je pro mě Ester Ledecká. Líbí se mi, že si šla za tím, co si přála, i když ji od jejích snů ostatní zrazovali. Je pro mě důkazem, že hranice toho, co je možné, si nastavujeme jen my sami ve své hlavě.

Jak vnímáte nutnost pohybu a udržování fyzické kondice v dnešní covidové době?

V: Vnímám tuto nutnost v rámci celého našeho žití, nejen v covidové době. Pravdou je, že v této době jsou možnosti omezené, ale zároveň to není dostatečnou výmluvou k tomu, abychom se přestali udržovat po stránce fyzické kondice.

Oblíbený světec?

B: Mám hrozně ráda svatého Petra. Je mi blízký tím, že šel z mého pohledu často do věcí po hlavě, aniž by se pořádně rozmyslel a občas to fakt zvoral. Byl takový dost impulzivní, stejně jako já. Ježíš ale jeho povahu dokázal využít pro Boží království, a to mi dává naději, kdykoliv si na něj vzpomenu.

V: Král David. Doufám, že mi ho uznáte jako světce 😊. Inspiruje mě tím, že kdykoliv udělal nějakou blbost, vždy padl na kolena a prosil Boha o odpuštění.

Co vám v poslední době udělalo radost?

B: Nadchlo mě, že jsme si vyrazili na běžky. Stála jsem na nich poprvé od sedmé třídy, podle čehož moje jízda vypadala, ale dlouho jsem nebyla tak nadšená.

V: Paní prodavačka v obchodě, která po mně chtěla občanku, když jsem šel koupit flašku vína.

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA

SRDÍČKO

Na rozdíl od ostatních škol zůstaly mateřské školy otevřené po celou dobu školního roku. Žádná opatření se nás nedotkla. A bylo na nás, jak vše nastavit. Snažili jsme se, abychom to nastavili co nejlépe. Bohužel jsme museli spoustu aktivit, zvláště společných pro rodiče s dětmi, zrušit. Do začátku prosince jsme si říkali, jak je to bezva, že se nám Covid19 vyhýbá a můžeme být v provozu. Radovali jsme se však jen krátce. Od 11. prosince 2020 nás potkalo již pět nařízených karantén. Nebylo jednoduché všechna opatření organizovat a nebylo jednoduché ani oznamovat rodičům tyto nemilé zprávy. Na reakcích rodičů dětí jsme si opět uvědomili, jak úžasné rodiny k nám do mateřské školy dávají děti a jak i jim vděčíme za skvělé klima, které u nás ve školce je. Setkali jsme se s velkou podporou, i když kdokoliv ze zaměstnanců onemocněl. A i když jsme rozhodli, že bude zkrácen provoz mateřské školy o hodinu a půl denně, abychom nemuseli spojovat třídy, pocítili jsme velké pochopení od rodičů dětí.

Ve školce fungujeme zcela normálně a s dětmi prožíváme roční období, liturgický rok i běžné každodenní radosti i starosti. V poslední době nám plno radosti udělala sněhová nadílka i masopustní karneval v jednotlivých třídách. Společně jsme zahájili dobu postní návštěvou stodůleckého kostela, kam jsme se na Popeleční středu vypravili po třídách se všemi dětmi. Hned u školky se k nám připojil otec Jaroslav, aby nás na naší pěší cestě do Stodůlek doprovodil. V kostele dětem vysvětlil, co znamená doba postní, ukázal jim popel z kočiček a těm, kteří se chtěli polepšit (a byli to všichni 😊), udělal znamení kříže popelem na čelo.

Pociťujeme vděčnost za to, že i v této podivné době můžeme chodit do práce a můžeme poskytovat předškolní vzdělávání těm, kteří to potřebují.

Bohatě obdarovaní Tři králové

Milí farníci,
letošní Tříkrálová sbírka byla ve všech ohledech jedinečná, a to i přes to, že se konala už po jedenadvacáté. S ohledem na pandemickou situaci jsme byli odkázáni na online prostor, osobní koledování a obdarovávání nebylo možné.

V naší charitě jsme vsadili na fyzickou statickou přítomnost kasiček na různých místech. Dárci na ně mohli narazit v obou našich kostelích, ale také v církevní mateřské školce Srdíčko nebo v řeznictví Masology.

Za výsledek, který nám vyrazil dech, děkujeme především vám, milí farníci. Pokladničky rozmístěné v našich kostelích přinesly svědectví o vaší štědrosti, a hlavně o důvěře v naši práci a pomoc, kterou poskytujeme. Celkem jste darovali **122 289 Kč**. A to ještě nemusí být finální výsledek, protože online koleda běží do konce dubna.

Každopádně díky vám můžeme dál pomáhat zejména rodinám v komplikovaných životních a ekonomických situacích. Možná je někdo takový ve vašem okolí. Možná vaše děti mají spolužáky, kteří si nemohou dovolit jet s nimi na školu v přírodě nebo chodit s nimi na nějaký kroužek. Možná jste to přímo vy – za normálních okolností zcela soběstační, ale vlivem pandemie náhle s omezenými prostředky a nejistou budoucností … Vzpomeňte si, že Charita je tu přesně pro takové situace a využijte kontakt na nás. Jsme vázáni mlčenlivostí, takže se nikdo nedozví o poměrech, zázemí ani o čerpání poskytnuté pomoci.

Vedle pomoci rodinám budeme pokračovat také v podpoře osob pečujících o své blízké doma a zajišťovat profesionální zázemí našim dobrovolníkům.

Farní charity Stodůlky

Ještě jednou vám upřímně děkujeme za podporu. A ten dík, prosím, přijměte zprostředkovaně také právě od všech těch dětí, kterým jsme díky vám hradili obědy ve školkách a ve školách, které díky vám mohly chodit do hudebky nebo do družiny, které mohly jet na školu v přírodě nebo kterým jsme zaplatili školní pomůcky a učebnice. Vaše štědrost je svědectvím o Boží dobrotě a lásce.

Velký dík patří také P. Radkovi a P. Jardovi, bez jejichž propagace, vlastního nasazení a podpory by úspěch sbírky rozhodně nebyl takový, pastoračním asistentům – Lucce, Tomášovi a Lídě za zázemí, vlídnost k dárcům a trpělivost s našimi požadavky. A rozhodně ne v poslední řadě děkujeme ředitelce církevní mateřské školy Evě Kuchyňkové za její nadšení, ochotu a vstřícnost oslovovat se sbírkou rodiče svěřených dětí. A novým příznivcem sbírky se stalo řeznictví Masology s panem vedoucím Peterkou a jeho kolegyněmi, kterým se dařilo přesvědčovat o smysluplnosti sbírky a našich služeb veřejnost, za což jim patří náš velký respekt.

S díkem a úctou k vám všem se přidává Helena Ryklová, ředitelka Farní charity Stodůlky, tel. 733 108 816.

Dobrovolníci do šatníku

Nabízíme dobrodružnou, intenzivní, zábavnou a pestrou práci pro ženy, muže, mladší i starší v našem charitním šatníku na Velké Ohradě.

Můžete se stát součástí fungujícího týmu dobrovolníků, kteří 1x týdně (podle možností každého z nich) rozdávají oblečení lidem v nouzi a třídí ošacení od dárců. Práce v šatníku je vhodná pro ty, kteří rádi komunikují s lidmi a nehodnotí je, mají pro ně vlídné slovo a úsměv, kteří si umí udržet hranice a všímají si potřeb druhých.

Pokud se na něco k tomu chcete zeptat, přijít se podívat nebo se rovnou přidat, volejte na tel. 733 108 816. Těšíme se na vás!

Hledáme kolegu či kolegyni do naší domácí zdravotní péče

Pokud rádi pracujete samostatně, v terénu a máte rádi různorodou činnost, je pro Vás práce u nás v domácí péči jako stvořená!

Nabízíme:

- flexibilní pracovní dobu
- práci na celý i částečný úvazek
- menší, velmi dobře fungující kolektiv
- práci pouze v lokalitě Prahy 13
- k platu nadstandardní benefity v hodnotě 36 000 Kč ročně (pololetní prémie, stravenkový paušál, celoroční Opencard, příspěvky na pojištění, obuv, batoh, masáže …)
- 20 000 Kč náborový příspěvek
- sick days a 5 týdnů dovolené

Požadujeme:

- vzdělání v oboru praktická / všeobecná sestra
- týmovost a ztotožnění se s našimi hodnotami (člověk na první místě, individuální přístup, respekt, porozumění a zodpovědný přístup)

Co nás čeká?

Letní akce 2021

Farní tábor

Datum: I. turnus 18. 7. – 24. 7. 2021
II. turnus 24. 7. – 30. 7. 2021
Tábora je možné zúčastnit se v obou turnusech nebo jen v jednom z nich
Místo: Skautské tábořiště Číhaň u Klatov
Pro koho: děti od 1. do 9. třídy ZŠ
Hlavní vedoucí: Václav Folejtar (vasek.folejtar@seznam.cz)
Cena: jeden turnus 1 800 Kč; oba turnusy 3 000 Kč
Pro děti, které chodí do naší farnosti na nedělní bohoslužby: 2. dítě z rodiny sleva 20%, třetí dítě z rodiny sleva 50%.

Přihlašování na stránkách farnosti od 15. března 2021 od 20:00.

XXL víkendovka

Datum: 8. – 13. 8. 2021
Místo: Romantická fara v Jesenici u Rakovníka
Pro koho: děti 8 – 14 let

Hlavní vedoucí: P. Radek Tichý (farar@farnoststodulky.cz)
Cena: 1 800 Kč
Pro děti, které chodí do naší farnosti na nedělní bohoslužby: 2. dítě z rodiny sleva 20%, třetí dítě z rodiny sleva 50%.

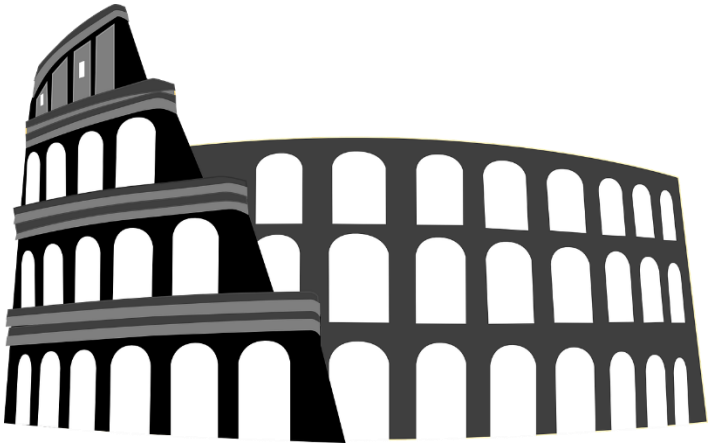
Přihlašování na stránkách farnosti od 15. března 2021 od 20:00.

RunWayCamp

Datum: 1. 8. – 7. 8. 2021
Místo: Hora Matky Boží u Králík
Pro koho: mládež od 15 let
Hlavní vedoucí: Antonín Zajíček
Cena: 2 000 Kč/os
Přihlašování od konce února 2021 na stránkách www.runwaycamp.cz.

Řím pro mládež

Datum: 22. 8. – 28. 8. 2021
Místo: Papežská kolej Nepomucenum v Římě
Pro koho: mládež 18 – 25 let
Hlavní vedoucí: P. Radek Tichý
Cena: 2 000 Kč/os

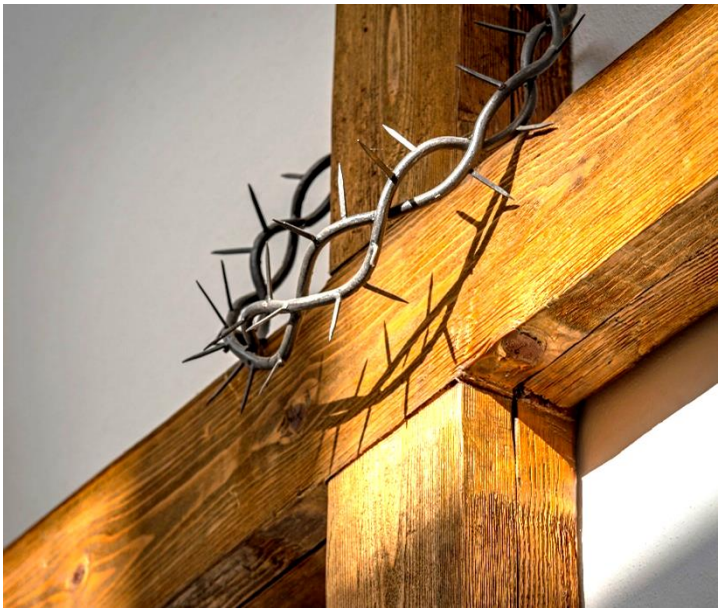
Přihlašování od poloviny března 2021 na stránkách www.liturgie.cz/letni-skola/.

Letní škola liturgiky

Datum: 20. – 25. 7. 2021
Místo: Želivský klášter
Pro koho: dospělí
Hlavní vedoucí: P. Radek Tichý (liturgie.cz@gmail.cz)
Cena: od 3 000 Kč / os

Přihlašování od poloviny března 2021 na stránkách www.liturgie.cz/letni-skola/.

Křížové cesty za současnou situaci

V době postní nabízíme jako v předchozích letech křížové cesty po večerních mších ve středu a v pátek. Středeční křížové cesty připravují společenství z naší farnosti jakožto modlitbu za ukončení pandemie, za nemocné, lékaře, zdravotníky a politiky.

Postní týden se svatou Ludmilou

V týdnu od 21. do 28. března 2021 bude v našem kostele sv. Prokopa putovní ikona svaté Ludmily. Tato ikona putuje po českých farnostech v rámci roku sv. Ludmily u příležitosti 1100 let od jejího narození. Ikona bude vystavena k modlitbě v kostele každý všední den od 9:00 do 17:30, v kostele naleznete též materiály k rozjímání a k modlitbě za naše rodiny a za náš národ.

Křížová cesta na Krteň

Na květnou neděli 28. března 2021 zveme na odpolední křížovou cestu na Krteň. Zda se bude jednat o individuální nebo společnou formu upřesníme dle aktuální epidemiologické situace.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO PRAHA - STODŮLKY

Kostel sv. Jakuba Staršího	Kovářova 21/22. Praha 13 – Stodůlky, 155 00
Kostel sv. Prokopa	V Hůrkách 8, Praha 13 – Stodůlky, 158 00
Farní kancelář	☎ 777 739 610
Web	www.farnoststodulky.cz
Číslo účtu	127 380 389 / 0800

KONTAKT NA KNĚZE

P. Radek Tichý	777 749 603	farar@farnoststodulky.cz
P. Jaroslav Mrňa	773 584 982	kaplan@farnoststodulky.cz
P. Jakub Jírovec	735 794 999	j.jirovec@seznam.cz
P. Václav Dvořák	739 037 022	dvorakva@email.cz

DALŠÍ KONTAKTY

Tomáš Vítek	721 137 586	tomas.vitek@farnoststodulky.cz
Ludmila Vyskočilová	777 739 610	ludmila.vyskocilova@farnoststodulky.cz
Lucie Fričová	777 749 601	lucie.fricova@farnoststodulky.cz
Helena Ryklová	733 108 816	helena.ryklova@stodulky.charita.cz
Eva Kuchyňková	739 045 874	cms.srdicko@seznam.cz

BOHOSLUŽBY

	Sv. Jakub	Sv. Prokop
Neděle	**8:00** (ranní chvály se svatým přijímáním) **9:30** on-line mše **10:30-12:30** svaté přijímání	**9:30** (pro rodiny s dětmi) **11:00** (pro rodiny s dětmi) **15:30-17:00** svaté přijímání
Pondělí	**7:15**	**18:00** (s modlitbou nešpor)
Úterý		**8:30** (od 8:00 růženec; následuje adorace do 9:30)
Středa		**10:00** mše s dialogickou bohoslužbou slova **18:00** (následuje adorace)
Čtvrtek	**7:15**	**15:30**
Pátek	**18:00** (následuje adorace)	**6:45** (od 6:30 ranní chvály)
Sobota	**18:00**	

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa pro vnitřní potřebu vycházejí jednou měsíčně.
Náklady na výtisk: 10 Kč.
Další číslo vyjde 28. března 2021. Uzávěrka 16. března 2021.
Příspěvky zasílejte na: zpravy@farnoststodulky.cz
Redakce: Pavel Žid, Ludmila Mrvová. Za obsah odpovídá: P. Radek Tichý.
Ilustrace: L. Fričová; Foto: archiv Folejtarových, archiv Kuchyňkových, H. Ryklová.